

52. Примѣръ за склонение по пытаніе на имена мѣжкый родъ отъ одушевленъ прѣдмѣтъ.

Единственный брой.

Им. Кой? Побратимъ. *Дат.* Кому? Побратиму. *Вин.* Кого? Побратима, ѣ. *Зват.* (Безъ пытаніе.) Побратиме, у!

Множественный брой.

Им. Кой? Побратими. *Дат.* Кому? На побратимы. *Вин.* Кого? Побратимы. *Зват.* (Безъ пытаніе.) Побратими!

Примѣръ за склонение по пытаніе на имена отъ неодушевленъ прѣдмѣтъ.

Единственный брой.

Им. Што? (Што ѣ това? Това ѣ...). Прѣстолю. *Дат.* На што? На прѣстола, ѣ. *Вин.* Што? (Што видж? Видж...). Прѣстола, ѣ. *Зват.* (Безъ пытаніе.) Прѣстоле, у!

Множественный брой.

Им. Што? Прѣстоли. *Дат.* На што? На прѣстола. *Вин.* Што? Прѣстола. *Зват.* (Безъ пытаніе.) Прѣстоли!

Бѣлѣжка. Винительный падежъ има двойно окончаніе: едно, за имена отъ неопредѣленъ прѣдмѣтъ, и друго, за имена отъ опредѣленъ и извѣстенъ прѣдмѣтъ. Напр. *Видѣхъ единъ прѣстолю* (неопредѣленъ прѣдмѣтъ); *Видѣхъ прѣстола* (опредѣленъ и извѣстенъ прѣдмѣтъ).

1-во правило. Имена, што ся свѣршувать въ им. падежъ на твердѣ бѣлѣжъ ѣ, въ вин. падежъ ся свѣршувать пакъ на твердѣ гласнѣ а, а въ зват. на у или на е. Напр. *Им.* Изворъ; *вин.* извора, ѣ; *зват.* извору, е. А имена, што ся